

Význam vápníku v pivovarství

653.443

Ing. VLADIMÍR KELLNER, CSc., Ing. PAVEL ČEJKA, FRANTIŠEK FRANTÍK, prom. chemik, Výzkumný ústav pivovarský a sladařský, 120 44 Praha

Klíčová slova: koloidní stabilita, máčení, pěnivost, pivovarské suroviny, štavelany, vápník, výroba mladiny, výroba sladiny, výroba sladu.

ÚVOD

Tato práce je první z řady, která se pokouší shrnout experimentální výsledky získané ve VÚPS v průběhu let 1981–1986. Některé dílčí poznatky již byly zveřejněny v Kvasném průmyslu: obsah kovů v pivu a základní analytické informace [1], metodika přípravy vzorků sladu ke stanovení [2], základní kvantitativní změny obsahu různých prvků během výroby sladu [3] a konečně základní údaje o změnách obsahu kovů při čtvrtiprovozní výrobě piva [4]. Pro účely této práce byla provedena řada doplňujících pokusů tak, aby byl získán globální přehled o chování jednoho z technologicky významných prvků — vápníku — ve všech podstatných oblastech pivovarsko-sladařského zájmu.

Současný stav znalostí pokládá vápník za technologicky významný prvek, který má tyto efekty [6]:

- stabilizuje funkci α -amylasy,
- sráží fosforečnany v průběhu rmutování a tím snižuje pH mladiny,
- napomáhá flokulaci a sedimentaci kvasinek.

Bыло проанализировано, что определенная минимальная концентрация Ca необходима для оптимального содержания кальция в квасе. Такая концентрация Ca в квасе необходима для обеспечения высокой стабильности пива и снижения pH молоди.

PIVOVARSKÉ SUROVINY

Významnými zdroji Ca v pivu jsou pouze dvě suroviny: slad a voda. Podle obsahu Ca ve vodě jsou přispěvky těchto surovin takovéto: na slad připadá přibližně 65 až 75 %, na vodu asi 25 až 35 %. Z celkového vstupu Ca připadá na třetí základní surovinu — chmel — pouze asi 1 až 2 %, přestože absolutní obsah Ca ve chmelu je poměrně vysoký (kolem 0,1 %).

Koncentrace Ca ve sladu se pohybuje podle zahraniční literatury [5, 6] mezi 300 až 800 mg · kg⁻¹, což je v dobré shodě s našimi pozorovániami (koncentrace Ca v různých surovinách a hotovém pivu jsou uvedeny v tab. 1).

Tabulka 1. Koncentrace Ca v různých surovinách a hotovém pivu (shrnutí VÚPS Praha, 1981–86)

	Počet vzorků	Rozmezí (ppm)	Průměr (ppm)
ječmen	8	240–605	478
slad	11	280–720	552
chmel	1	—	1220
voda	18	10–74	31,2
pivo 8%	8	17–72	41,4
pivo 10%	35	9–76	31,5
pivo 11%	15	16–51	30,9
pivo 12%	106	13–76	28,5
DIA-8% pivo	6	13–85	51,6
PITO	6	18–121	60,5
tmavá piva	3	26–39	31,3
PIVO CELKEM	179	9–121	31,76

POZN.: vysoké průměry u 8% piv, DIA-piv a PITA jsou způsobeny výběrem vzorků — část vzorků pochází od výrobců, které mají vysoký obsah Ca ve všech produkovaných druzích piv
ppm — starší jednotka, vyjadřující mg · l⁻¹ (u kapalných vzorků) nebo mg · kg⁻¹ (u pevných vzorků). Protože v tabulkách se vyskytuje vedle sebe kapalné i pevné vzorky, byly tyto jednotky použity v popisech z důvodu úspory místa.

Mezi pivovarskými odborníky převládá v současné době názor, že optimální obsah Ca ve varní vodě leží mezi 40 až 70 mg · l⁻¹ [3], přičemž z aniontů je nejvhodnější síran. V některých zahraničních pivovarech se proto upravuje obsah vápníku přídavkem síranu nebo chloridu vápenatého do varní vody (tzv. burtonisace).

VÝROBA SLADU

V práci [3] bylo konstatováno, že mezi původním ječmenem a hotovým sladem došlo k nárůstu obsahu na 150 % v hotovém sladu oproti ječmenu. Pro zjištění příčiny tohoto nárůstu (část je možno vysvětlit snížením celkové hmotnosti zrn prodýchaním) byla provedena řada jednoduchých experimentů, zaměřených na první fázi (máčení) a distribuci vápníku v zrnu v průběhu celé výroby sladu.

Máčení

Aby bylo možno zachytit výměnu Ca²⁺ iontů mezi vodou a zrnom, byly provedeny pokusy s máčením vodou o různém obsahu vápníku. Jako srovnávací byla použita voda destilovaná, dále bylo přidáno 50 mg · l⁻¹ jako pokus s běžně se vyskytujícím množstvím vápníku, a konečně 200 mg · l⁻¹ Ca, jakožto extrémní případ. Na 1 kg ječmenu byly použity 2 l vody, máčení bylo prováděno přerušovaným způsobem trojfázově 4, 6 a 6 hodin. Změny obsahu Ca byly zjištovány měřením obsahu Ca v máčecí vodě před máčením a po ukončení máčení; vzhledem k použitým poměrům voda/ječmen odpovídala změna koncentrace Ca ve vodě dvojnásobné změně v ječmenu.

V případě prvního (máčení v destilované vodě) bylo po skončení máčení nalezeno ve vodě 52 mg · l⁻¹ Ca, obsah Ca v zrnu se tedy snížil přibližně o 100 mg · kg⁻¹. Ve druhém případě (50 mg · l⁻¹ přidaného Ca) bylo zjištěno, že zrno absorbovalo z vody přibližně 20 % vápníku, ve třetím dokonce klesl obsah Ca v máčecí vodě na polovinu (z 206 na 91 mg · l⁻¹). To odpovídá zvýšení koncentrace Ca v ječmenu o více než 200 mg · kg⁻¹.

Vliv obsahu Ca v máčecí vodě na jeho distribuci ve sladu

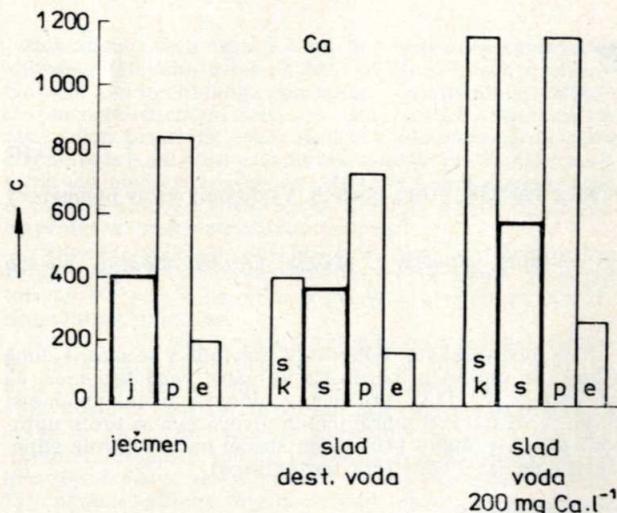
Byly provedeny 2 pokusy: a) ječmen byl máčen v destilované vodě, b) do vody bylo přidáno 200 mg · l⁻¹ Ca ve formě chloridu. Máčení bylo provedeno analogicky jako v předešlých experimentech. Po vymočení byly vzorky ručně dokopány na 46 % obsahu vody. Klíčení trvalo 5 dní při teplotě 14 °C. Vyroběná slady byly hvozděny na elektricky vyhřívaném jednolískovém hvozdu při dotahovací teplotě 79 °C po dobu 4 hodin.

Bыло установлено, что в ячмене содержание кальция в воде с 200 mg · l⁻¹ Ca достигло к тому времени, когда вода стала более пресной, чем вода с содержанием кальция 200 mg · l⁻¹. В дальнейшем было установлено, что обработка ячменя водой с содержанием кальция 200 mg · l⁻¹ не приводила к равномерному распределению кальция в ячмене.

Koncentrační změny v zrnu na začátku a konci sledování jsou znázorněny na obr. 1. Je patrné, že zatímco při použití destilované vody jako máčecí došlo k vyluhování určité části Ca ze zrna, při použití vody s obsahem 200 mg · l⁻¹ Ca je vápník absorbován obilkou. Ke zvýšení koncentrace Ca oproti ječmenu dochází hlavně ve sladovém květu a pluchách, ale částečně i v endospermu.

VÝROBA PIVA

V práci [4] byly uvedeny experimentální podmínky při čtvrtiprovozní výrobě piva ve VÚPS. Cílem těchto pokusů

Obr. 1. Koncentrace Ca v ječmenu a sladu při použití máčecí vody destilované a s přídavkem $200 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ Ca

j — ječmen, p — pluchy, c — koncentrace Ca ($\text{mg} \cdot \text{kg}^{-1}$), s — slad, e — endosperm, sk — sladový květ.

bylo zjistit, k jakým změnám dochází v obsahu různých prvků. Z tohoto pohledu je výrobu piva možno rozdělit na čtyři fáze:

- výrobu sladin, — výrobu mladiny, — kvašení a dokvašování, — filtrace a stáčení hotového piva.

Z hlediska chování vápníku se sledovaly dvě várky: srovnávací a várka s přídavkem $100 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ Ca do vystírací vody (ve formě CaCl_2). Jako vyslazovací vody bylo pro oba pokusy použito destilované vody.

Výroba sladiny

Koncentrační poměry a distribuce Ca v hmotnostních % u obou várk jsou uvedeny v tab. 2. Ihned po vystření se uvolnila část kovu ze sladu do suspenze, avšak v průběhu rmutování se koncentrace v kapalné fázi opět snížila v důsledku adsorpce na sladové částice. Závěrečná distribuce mezi sladinou a mláto byla u obou várk velmi podobná — 31 %, resp. 26 % Ca ve sladině z celkového množství.

Tabulka 2. Změny obsahu Ca při výrobě sladiny

	Srovnávací várka		Pokusná várka	
	obsah Ca (ppm)	distribuce (hmotn. %)	obsah Ca (ppm)	distribuce (hmotn. %)
voda	0	—	97	46
slad	514	100	514	54
vystírka	44	37,0	105	47,5
I. rmut	18	38	38	—
II. rmut	30	44	39	—
pohromadě	25	31,3	2270	26,2
mláto	1440	67,2	70,3	—
Produkty celkem	98,5		96,5	

Výroba mladiny

V tab. 3 jsou uvedeny koncentrace a distribuce Ca v této fázi výroby piva, kdy na straně vstupu jsou sladina „pohromadě“ a chmel, na straně výstupu pak horká mladina s kaly a studená mladina. Obsah Ca v kalech byl zjištěn výpočtem z těchto údajů, protože sušina kalů byla velmi

Tabulka 3. Změny obsahu Ca při výrobě mladiny

	Srovnávací várka		Pokusná várka	
	obsah Ca (ppm)	distribuce (hmotn. %)	obsah Ca (ppm)	distribuce (hmotn. %)
pohromadě chmel	25	91,8	39	94,6
1220	8,2	1220	5,4	
mladina	32	80,0*	52	78,8
mladina s kaly	40	20,0*	66	21,2*

* podíl Ca ve vysrážených kalech

nehomogenní a přesné zjištění jejich hmotnosti problematické.

V této fázi se jen nevýznamně snížuje obsah Ca — okolo 4/5 celkového vápníku přechází ze sladiny do mladiny.

Zajímavé důsledky měl přídavek Ca do vystírací vody ve druhé värce na analytická kritéria vyrobené mladiny (tab. 4). Podle údajů Taylor [7] je zjištěné zvýšení obsahu dusíkatých látak v mladině nutno přičítat snížení pH během rmutování v důsledku vysrážení některých látak (fosforečnanů) vápníkem.

Tabulka 4. Některá analytická kritéria vyrobené mladiny

	Srovnávací várka	Pokusná várka
konzentrace (%)	10,07	10,02
celkové dusíkaté látky ($\text{mg} \cdot \text{l}^{-1}$)	777	843
volný aminodusík (TNBS) ($\text{mg} \cdot \text{l}^{-1}$)	232	266
pH	5,50	5,34
barva (K_{450}) (m^{-1})	25,7	22,6
dosažitelné prokvašení (%)	82,3	80,9

Kvašení a dokvašování

V této fázi došlo k nepatrnému nárůstu obsahu Ca ve vzorcích — nalezený rozdíl 10 % leží na hranici analytické průkaznosti, a proto nelze z naměřených údajů dělat žádné závěry.

Stáčení a filtrace

Analýza hotového piva před a po stočení neprokázala žádné změny v obsahu Ca, což je dáno chemickými vlastnostmi tohoto prvku, především jeho rozpustnosti a nízkým výskytem v křemelině a materiálu, z něhož se zhoduje stáčecí zařízení.

Hotové pivo obsahovalo $35 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ Ca ve srovnávací a $60 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ v pokusné värce. Srovnání s průměrem získaným monitorizací čs. piv (viz tab. 1) ukazuje, že ani vysoký obsah Ca ve varní vodě nevede k extrémním hodnotám ve finálním výrobku.

Degustační zkoušky neprokázaly významné chutové rozdíly mezi oběma várkami.

VЛИV VÁPNÍKU NA VLASTNOSTI HOTOVÉHO PIVA

Z hlediska ovlivňování některých vlastností hotového piva vápníkem byla pozornost zaměřena na senzorické vlastnosti, pěnivost a koloidní stabilitu hotového piva, jednak srovnávacího vzorku (Staropramen, Budvar), jednak téhož piva s přídavkem $100 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$ Ca.

Ke zjištění vlivu přídavku vápníku do hotového piva na senzorické vlastnosti byly u obou druhů piva provedeny anonymní trojhelníkové degustační zkoušky za účasti 10 posuzovatelů. Zkoušky byly v obou případech statisticky neprůkazné.

Pěnivost

Mechanismem vzniku pěny a její stabilitou, jakož i analytickými metodami používanými ke zjištování pěnivosti piva, se zabývali Topka a Čejka [8]. Pro zjištování vlivu

Ca na pěnivost byly použity dvě metody — dle DeClercka a Dijckera a podle Šavla et al. [9] a [10]. Ani jedna z použitých metod neprokázala vliv Ca na pěnivost piva, což je v plném souladu s faktorem, že žádná dostupná zahraniční práce nepovažuje vápník za pěnotvorný prvek.

Koloidní stabilita

Modelové pokusy s úpravou hladiny Ca byly provedeny na pěti druzích piv, přičemž dávkování vápenatých iontů bylo provedeno vždy na pěti lahvích. Byla zvolena koncentrace $100 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$, která sice není pro naprostou většinu piv charakteristickou, avšak ojediněle se může vyskytovat.

U všech vzorků byl po kratší či delší době pozorován vznik zákalu, o kterém bylo mikroskopicky zjištěno, že je o zákal krystalický (s největší pravděpodobností o kalciomoxalát). Přítomnost krystalické srazeniny oxalátu může mít vztah k přepěňování piva, protože drobné kryštalky mohou působit jako pěnotvorná centra [11]. Vápník samozřejmě nelze pokládat za jediného původce přepěňování piv, u starších piv s vyšší hladinou Ca však tento faktor může hrát významnou roli.

Při zjištování obsahu různých kovů v koloidních zákalách bylo zjištěno, že Ca je sice v zákalu nahromaděn v poměrně vysoké koncentraci, vzhledem k vysokému obsahu Ca v kapalině však jde o malý podíl z celkového množství. Zdá se tedy, že na vzniku trvalých koloidních zákalů má vápník podíl nevýznamný, což je ve shodě se starší prací Hudsona [12].

SHRNUTÍ VÝZNAMU VÁPNÍKU V PIVOVARSTVÍ

Vápník je kovem, který je z hlediska svého obsahu v hotovém pivu třetím v pořadí (po K a Mg). Většina tohoto množství pochází ze sladu, menší část z vody. Ostatní suroviny, stejně jako sekundární kontaminace v průběhu technologického procesu jsou bezvýznamné. O biochemických efektech Ca byla zmínka již v úvodu práce; experimenty prováděné ve VÚPS byly zaměřeny na chemickou a fyzikální stránku věci. Bylo zjištěno, že

- a) vysoké obsahy vápníku v máčecí vodě mají za následek absorpci tohoto kovu zrнем a nárůst koncentrace v hotovém sladu;
- b) vysoké obsahy Ca ve formě chloridu nebo síranu v varní vodě nemají žádné negativní vlivy na technologii výroby piva, naopak snížení pH sladiny má kladný efekt na některá její analytická kritéria;
- c) z vápníku obsaženého ve sladu a vystírací vodě přechází do hotového piva 25 až 30 %. Tato poměrně malá rozpustnost spolu s možnými změnami obsahu Ca ve sladu v průběhu máčení je vysvětlením již dříve pozorované skutečnosti [1], že obsah Ca není v žádné korelace s koncentrací piva. Svou roli zde hraje i to, že některé vody mají poměrně vysoký obsah Ca;
- d) nebyl prokázán žádný vliv vysokých obsahů Ca v hotovém pivu na jeho senzorické vlastnosti;
- e) z hlediska vlivu na pěnivost se jeví Ca jako indiferentní;
- f) význam Ca při vzniku koloidních zákalů je třeba pokládat za velmi malý;
- g) vyšší obsahy Ca v hotovém pivu vedou ke vzniku krystalické srazeniny, což může být ve vztahu k přepěňování [11];
- h) monitorizace obsahu Ca v našich pivech a sladech neprokázala žádné rozdíly oproti údajům zahraničních autorů;
- i) při monitorizaci vzorků máčecích a varních vod bylo zjištěno, že většina vzorků obsahuje Ca v optimálním rozsahu.

Z hlediska hygienického nepředstavuje vápník podle současného stavu znalostí žádný problém. Jeho toxicita se uvádí jako nepatrná, naše ani zahraniční směrnice jeho obsah nijak nelimitují. K vysokým hladinám Ca v pivovarských vodách lze mít námitky jen tam, kde jde o tvrdost hydrogenuhličitanovou a z technologických důvodů (zanášení zařízení kotelným kamenem).

Literatura

- [1] KELLNER, V. - ČEJKA, P. - FRANTÍK, F.: Kvas. prům., **28**, 1982, s. 145.
- [2] KELLNER, V. - ČEJKA, P. - FRANTÍK, F.: Kvas. prům., **32**, 1986, s. 26.
- [3] KELLNER, V. - ČEJKA, P. - FRANTÍK, S.: Kvas. prům., **32**, 1986, s. 73.
- [4] KELLNER, V. - ČEJKA, P. - FRANTÍK, F. - VESELÝ, L.: Kvas. prům., **33**, 1987, s. 248.
- [5] MÄNDL, B. - HOPULELE, T. - PIENDL, A.: Brauwiss., **26**, 1973, s. 307.
- [6] HELIN, T. R. M.: Metal Ions in Brewing. (Thesis). Edinburgh, 1975. Heriot-Watt University.
- [7] TAYLOR, D.: Brew. and Distill. Int., **11**, 1981 s. 35.
- [8] TOPKA, P. - ČEJKA, P.: Kvas. prům., **33**, 1987, s. 3.
- [9] DE CLERCK, J. - DIJCKER, J.: Brauwelt, **97**, 1957, s. 700.
- [10] ŠAVEL, J. - TROCHTA, R. - ŠAFRATA, Z. - KRÁTKÝ, J.: Kvas. prům., **32**, 1986, s. 101.
- [11] KIENINGER, H.: Brauwelt, **123**, 1983, s. 14.
- [12] HUDSON, J. R.: J. Inst. Brew., **64**, 1958, s. 157.
- [13] HARRISON, J. G. - LAUFER, S. - STEWARD, E. D. - SEIBENBERG, J. - BRENNER, M. W.: J. Inst. Brew., **69**, 1963, s. 323.

Kellner, V. - Čejka, P. - Frantík, F.: Význam vápníku v pivovarském Kvas. prům. 33, 1987, č. 12, s. 357—359.

V práci jsou shrnutý experimentální výsledky získané ve Výzkumném ústavu pivovarském a sladařském, týkající se obsahu Ca v surovinách a pivu, chování tohoto prvku při výrobě sladu a piva, jeho vlivu na pěnivost, stabilitu a senzorické vlastnosti piva. Řada experimentů potvrdila technologický význam tohoto prvku, zvláště v oblasti snižování pH mladin, kterého je možno dosáhnout použitím vystírkových vod s vyšší síranovou tvrdostí nebo přídavkem síranu, resp. chloridu vápenatého.

Kellner, V. - Čejka, P. - Frantík, F.: Значение кальция в пивоварении. Квас. прум. 33, 1987, № 12, стр. 357—359.

В работе подведены экспериментальные результаты, полученные в Исследовательском институте производства пива и солода, относящиеся к содержанию кальция в сырье и пиве, поведению этого элемента при производстве солода и пива, его влиянию на пенобразование, устойчивость и вкусовые свойства пива. Ряд экспериментов подтвердил технологическое значение этого элемента, особенно в области понижения pH сусла, которого можно добиться путем применения вод затирания с более высокой сульфатной жесткостью или добавкой сульфата или же хлорида кальция.

Kellner, V. - Čejka P. - Frantík, F.: Calcium Significance in Brewing. Kvas. prům., 33, 1987, No. 12, pp. 357—359.

The article comprises experimental results of calcium content in raw-materials and beer, its changes during malting and brewing, its effect on foaming, stability and sensorial properties of beer. The experiments proved the significance of this element especially at a lowering of pH of wort that can be achieved using mashing waters with higher sulphate concentrations or using the addition of calcium sulphate or calcium chloride, respectively.

Kellner, V. - Čejka, P. - Frantík, F.: Bedeutung des Kalziums in der Brauindustrie. Kvas. prům. 33, 1987, Nr. 12, S. 357—359.

In der Arbeit werden die experimentellen Ergebnisse zusammengefaßt, die in dem Forschungsinstitut für Brauerei und Mälzerei in Prag bei dem Studium des Kalziumgehalts in Brauereirohstoffen und im Bier, des Verhaltens dieses Elements bei der Malz- und Bierherstellung und seines Einflusses auf die Schaumfähigkeit, Stabilität und die sensorischen Eigenschaften des Bieres erzielt wurden. Mehrere Experimentenserien bestätigten die technologische Bedeutung des Kalziums hauptsächlich auf dem Gebiet der Verminderung des pH der Würze, die durch die Anwendung von Einmaischwasser mit einer höheren Sulfathärte bzw. einer Zugabe von Sulfat oder Kalziumchlorid erzielt werden kann.